

υψίστου εθνικού χρέους και ως ενστικτώδης εκδήλωση εθνικής ταυτότητας σφυρηλατημένης με δεσμούς προαιώνιους, που καμιά πρόσκαιρη σκοπιμότητα, καμιά καιροσκόπος επιβουλή ή διαβολή δεν θα μπορέσει να καταλύσει», διακήρυξε ο τότε Πρόεδρος της Ελλάδας στην Κύπρο κ. Χρίστος Ζαχαράκης, στις 13/3/1980, δηλαδή 13 χρόνια πριν συμφωνηθεί το Ενιαίο Αμυντικό Δόγμα μεταξύ Κύπρου και Ελλάδος.

Σήμερα, 48η επέτειο του Ενωτικού Δημοψηφίσματος, χρειαζόμαστε πνευματικό συναεργό, ηθική αφύπνιση, συσπείρωση των ακατάλυτων δυνάμεων του Ελληνικού μας Έθνους, ανάταση

του πνεύματος, περιουλλογή, ενότητα, προσευχή ζέουσα και εξουδετέρωση με δημοκρατικά μέσα των ξενοκίνητων ιδεολογιών, που προγραμματίζουν αφελληνισμό και θρησκευτικό αποχρωματισμό.

Δεν λείπει σήμερα η γνώση, η πίστη λείπει, η πίστη στη δύναμη της θέλησής μας, η θέληση να θελήσουμε.

Να θυμούμαστε πάντα το μέγα Θουκυδίδη που είπε ότι, «για να αποδοθεί δικαιοσύνη μεταξύ των αντιδίκων, πρέπει αυτοί να είναι ισοδύναμοι». **Δεν μπορείς να ζητάς το δίκιο σου, όταν είσαι μικρός και, κυρίως, όταν δείχνεις μόνος σου, ότι είσαι μικρός.**

Ζωή μου

Ζωή μου, αλήθεια πόσο λίγη είσαι,
κουράζεσαι τόσο πολύ να ζήσεις
κανείς δεν σε λυπείται
παιδεύεσαι τόσο μέχρι να σβύσεις.

Μια σπίθα είσαι κι' εσύ
μέσα σ' ολόκληρο το σύμπαν
που κρατιέσαι από μια κλωστή
φτιαγμένη από αδύναμο νήμα.

Μιας και το νήμα κοπεί,
σβύνεσαι, χάνεσαι, φεύγεις
και μέσα σε τούτη τη γη,
το φτωχό σου κορμάκι κηδεύεις.

Ζωή μου, γιατί τόσο λίγη να είσαι
μέσα στου χρόνου τα βάθη
και τον χάρο που θάρθει, να φοβείσαι
την φτωχή μου ψυχούλλα να πάρεις.

Ανδρέας Παναγίδης